

Heslo pro Učebnice pro střední školy

Zlatá bula sicilská, soubor tří listin nazvaných podle přivěšené pečeti, patřila mezi výsledky zahraniční politiky Přemysla Otakara I. Listiny byly vydané 26. září 1212 tehdy sicilským králem Fridrichem II., budoucím císařem Svaté říše římské, jako součást upevnění spojení, neboť se Přemysl Otakar rozhodl při boji o císařský trůn podpořit právě Fridricha. Protože Fridrich v době vydání ještě císařem nebyl, jejich závaznost je sporná, nicméně samotný akt vyhovění požadavkům naznačuje vzrůstající význam Českých zemí na evropském poli.

První listina potvrzovala udělení královský titul Přemyslu Otakarovi z roku 1198 a jeho trvalost, tedy že každý český panovník má nadále právo být králem, dále ještě upřesňovala povinnosti českého krále k římskému panovníkovi a pravomoc investitury biskupů. Druhá listina udělovala Přemyslu Otakarovi různá říšská léna. Třetí listina byla určena Vladislavu Jindřichovi, bratrovi Přemysla a moravskému markraběti, potvrzující jeho postavení a udělujícímu jemu a jeho dědicům území se všemi právy „Mocran et Mocran“ (předmět debaty, o co se vlastně jedná, potencionálně šlo o další říšské léno, možná jen snaha o vyjádření, že je tím zamýšlena Morava skutečně celá).

Bez ohledu na svůj původní význam a soudobý vliv, Zlatá bula zanechala svou stopu na budoucí věky, kdy se nejdříve stala součástí debaty o volbě českého krále stavy, následně pak v moderní době i prvkem diskuze o česko-německém vztahu (resp. postavení Českého království vůči Svaté říši římské), a základní součástí výkladu o české státnosti.